

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-067/13

Priština,
18. novembar 2014. godine

U postupku:

M. A,
Srbija

Žalilac

protiv

I. I.

Tužena strana/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Willem Brouwer, predsedavajući sudija, Sylejman Nuredini i Esmā Erterzi, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/149/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA18346) od dana 19. aprila 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 18. novembra 2014. godine donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba M. A. na odluku Komisije za imovinske zahtev Ko KPCC/D/A/149/2012 (u delu koji se odnosi na spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA 18346) od dana 19. aprila 2012. godine.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/149/2012, od dana 19. aprila 2012. godine (u delu koji se odnosi na spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA18346).

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 29. novembra 2006. godine, M. A. je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj Agenciji za imovinu (KPA) pod brojem (KPA 18346), u svojstvu navodnog nosioca imovinskog prava, kojim je potraživao pravo na ponovni posed imovine. On navodi da je njegov pokojni otac, J. A., upisani vlasnik imovine u zahtevu.
2. U podršci zahtevu on je dostavio KAI sledeća dokumenta:
 - Ličnu kartu izdatu dana 29. decembra 2005. godine, od strane nadležnog organa.
 - Posedovni list br. 501, izdat od strane Uprave za katastar i nepokretnu imovnu Opštine Priština (paralelnog organa), od dana 01. juna 2006. godine. Ovaj posedovni list potvrđuje da je 1/3 idealnog dela parcela u zahtevu upisana na ime podnosioca zahteva.
 - Certifikat o pravima nad nepokretnom imovinom UL.71914059-0050, izdat od strane Katastarske kancelarije u Prištini dana 31. marta 2008. godine, koji je u potpunosti identičan sa posedovnim listom.
 - Kopija Plana izdata dana 02. 07. 1987. godine, od strane nadležnog organa Opština Priština.
 - Presuda Opštinskog suda u Prištini C.nr.345/80, od dana 10. marta 1981. godine.
 - Rešenje Opštinskog suda u Vrnjačkoj Banju, Tno.155/01, od dana 28.09.2007. godine, na osnovu kojeg je ustanovljeno da je sin A. Č., proglašen naslednikom 1/3

katastarske parcele br. 77/2, po kulturi livada, u površini od 0.14.20 ha, na osnovu pšedovnog lista 501 Katastarske kancelarije u Prištini.

3. Ekpa za verifikaciju Kosovske agencije za imovinu je na osnovu izveštaja o notifikaciji i potvrđivanju, dana 23. februara 2012. i 24. februara 2012. godine, obavila notifikaciju ove katastarske parcele koja je predmet imovinskog zahteva. Nakon izveštaja o notifikaciji ustanovljeno je da Y. B. i, koji tvrdi svojinsko pravo nad nepokretnom imovinom, koristi ovu katastarsku parcelu.
4. Tužena strana u postupku tvrdi da je on vlasnik iste katastarske parcele koja je predmet imovinskog zahteva, gde je predstavio izveštaj od dana 27. 11. 2007. godine, kao i kupoprodajni ugovor od dana 23. april 1970. godine. Ovim je ustanovljeno da je S. B. prodao katastarsku parcelu 77/2 A. R.
5. Na osnovu Certifikata br. 952-01-04/97-2180 Zavoda za geodeziju Republike Srbije – Uprava za katastar i nepokretnu imovinu u Prištini, od dana 04. marta 1997. godine, ustanovljeno je da su na osnovu detaljnog merenja iz 1967. godine, katastarske parcele 77/1 i 77/2 upisane na ime S. B.
6. Na osnovu izveštaja o verifikaciji KAI od dana 16. septembra 2011. godine, utvrđeno je da je pozitivno verifikovan posedovni list br. 501, koji se odnosi na parcele 77/1 i 77/2.
7. Na osnovu Certifikata o pravima nad nepokretnom imovinom UL-71914059-00501 od dana 12. februara 2008. godine, katastarska parcela 77/2 je bila upisana na ime S. B.. Dok, je na osnovu presude C.br.345/80 Opštinskog suda u Prištini, od dana 10. 03. 1981. godine, 1/3 idealnog dela imovine upisana na ime A. M. u smislu odluke 011.nr.952/107 Odeljenja za Katastar, od dana 23.11.2008. godine. Na osnovu podataka Katastarske kancelarije Kosova, P-41914059-00077-2, od dana 02. maja 2010. godine, 1/3 idealnog imovine koja je predmet imovinskog zahteva je upisana na ime podnosioca zahteva.
8. Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je svojom odlukom KPCC/D/A/149/12 od 19. aprila 2012. godine, odlučila da odbije imovinski zahtev M. A. kao nedozvoljen, sa obrazloženjem da je njegov otac dao imovinu u zahtev na korišćenje S. B., koji je kasnije prodao istu. U smislu presude Opštinskog suda u Prištini, M. A. je prihvaćeno svojinsko pravo nad 1/3 idealnog dela. Podnosilac zahteva je napustio Kosovu u 1992. godini. S obzorom na to da imovinska u zahtev podnosioca zahteva nije izgubljena zbog okolnosti

oružanog sukoba tokom 1998-1999. godine, kao i zbog nedostatka nadležnosti, Komisija je odbila zahtev. Pošto je sudski postupak povodom imovine u zahtevu započeo u 1980. godini te i u smislu člana 18. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, imovinski zahtev je odbačen zbog nedostatka nadležnosti.

Navodi stranaka:

9. Žalilac, M. A., u podnetom zahtevom navodi da se napadnuta odluka sastoji od pogrešnog ustanovljavanja činjeničnog stanja, i pogrešne primene člana 3. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 i Zakona o parničnom postupku; te prema tome predlaže Sudu da preinači odluku i prihvati njegov zahtev.
10. M. A. je primio napadnutu odluku dana 26. novembra 2012. godine, te je uložio žalbu dana 21. decembra 2012. godine. Napadnuta odluka je uručena Y. I. dana 21. decembra 2012. godine, te isti nije podneo bilo koji odgovor na žalbu.

Pravno obrazloženje:

Prihvatljivost žalbe:

11. Nakon pregleda i ocenjivanja odluke na koju je uložena žalba, u smislu člana 194. ZPP, Vrhovni sud nalazi sledeće:

Žalba je prihvatljiva, međutim, ista je neosnovana.

Nesporno je to da:

12. Između parničara-podnosioca zahteva i tužene strane-nesporno je to da je otac podnosioca zahteva dao na parcelu 71/2 na korišćenje S.B.
13. Katastarska parcela koja je predmet imovinskog zahteva, u smislu Certifikata Uprave katastra i nepokretne imovine br. 952-01-4/97-2180 od dana 04. maja 1997. godine, je upisana na ime S. B., od 1967. godine. Dodatno tome, ista katastarska parcela na osnovu Certifikata o pravnima nad nepokretnom imovinom UL-71914059-00501 od dana 02. decembra 2008. godine, bila je upisana na ime S. B.

14. Na osnovu kupoprodajnog ugovora od dana 23. aprila 1970. godine, S. B. je prodao A. R. (stricu tužene strane) katastarsku parcelu 77/2.
15. Na osnovu presude C.nr.345/80 Opštinskog suda u Prištini, od dana 10. marta 1981. godine, priznato je imovinsko pravo podnosioca zahteva na 1/3 idealnog dela katastarske parcele 77/2, te su ove promene naznačene u Bazi podataka jedinice, od dana 02. maja 2010. godine.
16. Podnosilac zahteva potvrđuje da je kuća na ovoj katastarskoj parceli izgrađena pre oružanog sukoba, te i da su oni napustili Kosovo u 1992. godini, naime u 1995. godini. Dok, tužena strana navodi da su kuće izgrađene na ovoj katastarskoj parceli kad je kupljena imovina.
17. Na osnovu administriranih dokaza i potvrđenih činjenica, Vrhovni sud Kosova nalazi da je napadnuta odluka u vezi činjenica u predmetu i zakona u primeni tačna i zakonita, kada je odlučeno da se odbije imovinski zahtev podnosioca zahteva zbog nedostatka nadležnosti. Pošto gubitak poseda imovine podnosioca zahteva se nije dogodio usled okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio u 1998-1999. godini.
18. Podnosilac zahteva je takođe potvrdio da nije imao posed nad imovinom još od 1992. godine, kada se iselio sa Kosova.
19. Prema tome, može se zaključiti kao što on navodi da nisu bili raseljeni sa imovine u zahtevu, niti da su izgubili posed nad imovinom ili kontrolom imovine usled sukoba.
20. Što više, na osnovu Certifikata o pravima nad nepokretnom imovinom od dana 02. decembra 2008. godine, i certifikata od 04. marta 1997. godine, imovina je bila upisana na ime S. B.
21. Na osnovu gore navedenog, Vrhovni sud ocenjuje da je činjenično utvrđivanje kao i pravni zaključak odluke na koju je uložena žalba tačan i zakonit, te prema tome, u smislu člana 13. 3 pod-stav (c) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, odlučeno je kao u izreci ovog rešenja.

Pravni savet:

22. U smislu člana 13.6. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Willem Brouwer, EULEX predsedavajući sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Esmā Erterzi, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar